Šťastný den

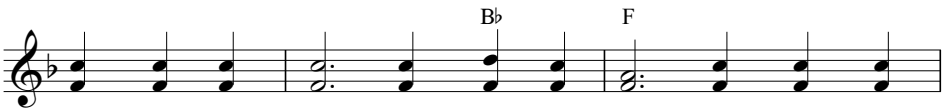
1. Ó, šťa-stný den, kdy po-zba-ven, byl hří-cha jsem tvou kr - ví jen.
2. Vše ho - to - vo! Již spa-sen jsem, On na-šel mne: buď zná - mo všem.
3. Nuž, dlou-ho již kdos zmí-tán zle, pojď k Pá-nu, při-jmi ště - stí své.
4. Ó šťa-stný den! Smíš mít ho též, kdos ne-šťa-sten, hned k Ně-mu běž.
5. Ať z srd-cí všech zde já-sot zní: I mne dal Je-žíš spa - se - ní.

Můj Je-zu! Teď už ži-vo-tem jít mo-hu bla-ze: Spa-sen jsem.
Jsem Je-ho, můj je Kri-stus Pán, jsem Je-mu za dě-di-ctví dán.
Svůj po-koj, bla-ho, věč-ný klid: On ne-dá si tě u-lou-pit.
Ve ví-ře na Něj po-hleď jen a bu-deš dnes mít šťa-stný den.
Jsem vy-kou-pen, jsem vy-kou-pen, i já smím sla-vit šťa-stný den.

Šťa-stný den, sla-vný den, kdy hřích můj v Kri-stu od-pu-štěn!

On ob - myl mne, On vy - kou - pil, On z pout mne

ďá - bla vy - pro - stil;

Šťa-stný den, sla-vný den, kdy k Ně-mu jsem byl u-ve-den.